

Vergaderjaar 1986–1987

19840

Aanvaarding van de bijlagen B.1, C.1 en F.6, behorende bij de Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures; Kyoto, 18 mei 1973

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 16 januari 1987. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven op uiterlijk 15 februari 1987

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 13 januari 1987

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet¹, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de Bijlagen B.1, C 1 en F.6, behorende bij de op 18 mei 1973 te Kyoto tot stand gekomen Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures (Trb. 1986, 170)².

Een toelichtende nota bij deze bijlagen gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91, (1), add. art. XXI, (1) (a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

Inleiding

De onder auspiciën van de Internationale Douaneraad op 18 mei 1973 te Kyoto tot stand gekomen Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures is met de daarbij behorende Bijlage E.3 op 8 september 1977 voor Nederland in werking getreden. De bij deze Overeenkomst behorende Bijlagen A.1, D.1, D.2, E.1, E.6, E.8 en F.1 zijn op 1 januari 1980 voor Nederland in werking getreden. Bijlage B.3 trad voor Nederland op 17 maart 1982 in werking. Partij bij de Overeenkomst zijn onder andere de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap en de Gemeenschap zelf. Voor een uiteenzetting van doel en systeem van de Overeenkomst en de daaruit voortvloeiende verplichtingen moge worden volstaan met te verwijzen naar de desbetreffende toelichtende nota's (Kamerstukken II 1976/77, 14381, nr. 1 en 1978/79, 15581, nr. 1). Voor wat betreft het aanvaarden van de bij de Overeenkomst behorende Bijlagen zij in herinnering gebracht, dat dit neerkomt op het aangaan van overeenkomsten in de zin van artikel 91 van de Grondwet. Te aanvaarden Bijlagen en te maken voorbehouden behoeven derhalve goedkeuring van de Staten-Generaal.

Voorts zij eraan herinnerd, dat de vraag of, en zo ja, onder welke voorbehouden een Bijlage door Nederland kan worden aanvaard, bepaald wordt door de resultaten van het overleg in EEG-verband. In dit verband dient te worden opgemerkt dat Bijlage A.2 wel door de EEG, doch niet door Nederland is aanvaard.

De reden hiervoor is dat de in deze Bijlage beschreven douaneprocedure in Nederland niet in deze vorm bekend is. Het overleg in EEG-verband heeft inmiddels geleid tot twee nieuwe beslissingen van de Raad inzake de Overeenkomst van Kyoto waarvoor parlementaire goedkeuring zal moeten worden verkregen. In de eerste plaats betreft dit de aanvaarding van drie nieuwe Bijlagen, te weten: B1 (invoerprocedure), C1 (uitvoerprocedure) en F6 (teruggaaf). In de tweede plaats dienen de voorbehouden te worden herzien die zijn gemaakt bij zeven van de negen reeds door Nederland aanvaarde Bijlagen.

I. Aanvaarding van drie nieuwe Bijlagen

Zoals in de inleiding is gememoreerd, is binnen de EEG overeenstemming bereikt over de aanvaarding door de Gemeenschap en haar Lid-Staten van Bijlagen B.1, C.1 en F.6. Op grond hiervan is op 7 maart 1985 door de Raad der Europese Gemeenschappen het besluit (85/204/-EEG) genomen deze drie Bijlagen namens de Gemeenschap te aanvaarden. Ten aanzien van alle drie Bijlagen werd het nodig geacht een algemeen voorbehoud te formuleren. Dit algemene voorbehoud beoogt duidelijk te maken dat de wetgeving van de Gemeenschap (nog) niet de volledige in de Bijlage vervatte materie regelt. Enerzijds laat de Gemeenschap, hoewel bevoegd, de Lid-Staten namelijk ruimte voor het treffen van nationale regelingen, zowel op deelgebieden als ter nadere uitvoering van de communautaire bepalingen. Anderzijds bezit de Gemeenschap geen bevoegdheid met betrekking tot omzetbelasting, accijnzen en eventuele andere nationale belastingen die ter zake van de invoer geheven worden. In zoverre zij gememoreerd wat destijds bij de parlementaire goedkeuring van de Overeenkomst van Kyoto zelf al is gesteld in de toelichtende nota:

«Het is onmogelijk gebleken de in het geding zijnde gemengde bevoegdheden van de Gemeenschap en van de lid-staten ten opzichte van elkaar af te bakenen. Derhalve is in EEG-overleg afgesproken dat zowel de Gemeenschap als de lid-staten partij zullen worden bij de overeenkomst en de daarvoor in aanmerking komende bijlagen. Het is dus formeel niet mogelijk dat bijlagen worden aanvaard door de EEG alleen, dan wel door één of meer lid-staten zonder de EEG.

Indien de Gemeenschap voorbehouden maakt bij de aanvaarding van bijlagen of voorbehouden intrekt zullen de lid-staten hetzelfde moeten doen. Uitdrukkelijk is in EEG-kader overeengekomen dat de lid-staten wel individueel bepaalde voorbehouden kunnen maken, mits die kwesties betreffen die tot de uitsluitende bevoegdheden van de lid-staten behoren.»

Het gevolg van het evenvermelde algemene voorbehoud is dat de Lid-Staten vrij blijven op deze terreinen nationale voorbehouden te maken. Over de noodzaak nationale voorbehouden te maken, is interdepartementaal overleg gepleegd.

Daarbij is gebleken dat de voorbehouden van de EEG ook behoren te gelden op de terreinen waarop Nederland nog een eigen bevoegdheid heeft, echter met uitzondering van aanbeveling 52 van Bijlage B. 1.

Verder voorbehouden hoeven voor de onderhavige Bijlagen niet te worden gemaakt.

Hieronder volgt een korte beschrijving van de drie Bijlagen en de op grond van de Gemeenschapswetgeving noodzakelijk geachte specifieke voorbehouden. (De teksten van de Bijlagen en de bijbehorende voorbehouden gaan bij deze nota als Bijlage I).

1. Bijlage B1

Deze Bijlage bevat de regeling van de douaneprocedure waarbij het douanegebied binnenkomende goederen in het vrije verkeer worden gebracht. Deze materie wordt binnen de Europese Economische Gemeenschap in hoofdzaak geregeld in Richtlijn 79/695/EEG, waarop de Nederlandse wetgeving volledig is afgestemd. Naast het eerder gememoreerde algemene voorbehoud zijn EEG-voorbehouden gemaakt voor de volgende bepalingen van deze Bijlage:

Aanbeveling 19:

De communautaire wetgeving voorziet een beperktere mogelijkheid tot wijziging van aangiften dan hier wordt aanbevolen.

Norm 28:

In de Richtlijn inzake het in het vrije verkeer brengen eist de EEG verder nog dat de goederen waarop de aangifte betrekking heeft bij het douanekantoor zijn aangeboden.

Aanbeveling 52:

Deze aanbeveling – welke betrekking heeft op de te stellen zekerheid bij uitstel van betaling bij invoer via verschillende douanekantoren – kan door de EEG momenteel niet worden toegepast wanneer het in het vrije verkeer brengen van goederen geschiedt bij douanekantoren in verschillende Lid-Staten van de EEG. Nationaal bestaat deze mogelijkheid echter wel. Het EEG-voorbehoud behoeft derhalve door Nederland niet te worden overgenomen.

2. Bijlage C1

Deze Bijlage behandelt de uitvoeringsprocedure. De Richtlijn 2102/77/EEG bevat de basisbepalingen voor deze procedure voor de Gemeenschap en haar Lid-Staten. Ten aanzien van deze Bijlage zijn naast het algemene voorbehoud de volgende voorbehouden gemaakt.

Aanbeveling 10:

Waar in de Richtlijn met zoveel woorden een aangifte tot uitvoer wordt geëist, kan deze niet worden vervangen door een handelsdocument

Norm 21:

Op grond van de communautaire voorschriften kan voor bepaalde goederen het bewijs worden geëist dat aangifte ten invoer in een derde land is gedaan voor de uitgevoerde goederen.

3. Bijlage F6

Deze Bijlage bevat een regeling van de teruggaaf van invoerrechten die ten onrechte zijn betaald. Deze materie is binnen de EEG geregeld in Verordening 1430/79. Op basis van deze verordening is, naast het bovenvermelde algemene voorbehoud, slechts een voorbehoud gemaakt voor:

Norm 7:

In de betrokken gevallen – vernietiging, beschadiging en andere overmachtssituaties – ontstaat volgens de communautaire voorschriften geen douaneschuld. Voor kwijtschelding van rechten is hier dan ook geen plaats.

II. Herziening van de voorbehouden bij de eerder aanvaarde Bijlagen

In de inleiding werd reeds verwezen naar de beslissing van de Raad van de EEG waarbij de voorbehouden ten aanzien van de 10 eerder door de Gemeenschap aanvaarde Bijlagen zijn herzien. (De teksten van de herziene voorbehouden van de EEG gaan bij deze nota als Bijlage II.)

Zulks is het gevolg van de inmiddels tot stand gekomen EEG-wetgeving op de desbetreffende terreinen. Op norm 19 bij Bijlage E.6 na behoren deze voorbehouden eveneens te gelden op de terreinen waarop Nederland nog een eigen bevoegdheid heeft. Daarnaast zijn enkele specifieke nationale voorbehouden herzien. (De teksten van de door Nederland gemaakte voorbehouden gaan bij deze nota als Bijlage III.)

Hieronder volgt een summiere toelichting.

Norm 19 bij Bijlage E.6 wordt in EEG-verband niet, maar nationaal wel toegepast.

De nationale voorbehouden bij Actieve en Passieve veredeling (resp. Bijlage E.6 en E.8) dienen te worden gewijzigd. De nieuwe wet Tarief van invoerrechten (Stb. 1985, 313) en de daarop gegronde ministeriële regeling inzake vrijstellingen bij invoer (Stcrt. 1985, 134) hebben tot deze herziening geleid.

Het huidige voorbehoud bij Aanbeveling 9 van Bijlage E.3 is niet geheel juist. In verband hiermee is in een aanpassing voorzien.

III. Koninkrijkspositie

Aangezien de Overeenkomst van Kyoto voor wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland geldt, wordt thans ook alleen voor Nederland goedkeuring gevraagd van de Bijlagen B.1, C.1 en F.6 en de daarbij te maken voorbehouden.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
P. R. H. M. van der Linden